

Duhovna misel - 01. maj 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. velikonočna nedelja. Celotni dogodek, zapisan na koncu evanĝelija, omogoča, da se potopimo v veselje, s katerim nas Gospod vabi, naj »okužimo«. Spominja nas na tri čudovite stvarnosti, ki zaznamujejo naše življenje učencev:

Bog kliče. Vse se dogaja na obali Galilejskega jezera. Petrove mreže, egiptovska čebula, so v Svetem pismu simbol skušnjave *nostalgije po* želje, da bi ponovno imeli nekaj, kar smo želeli pustiti. Ob izkušnjah bolečine in celo dejstva, da se stvari niso izkazale za takšne, kot smo vedno pojavi prefinjena in nevama skušnjava, ki vabi v malodušje, v obup.

Jezus pride prav tja, v Petrov neuspeh. Ne čaka idealnih situacij ali razpoloženj, ampak jih ustvarja. Ne pričakuje, da se bo srečal z osebami brez razočaranj, grehov ali omejenosti, Gospod se ne naveliča ključa. Ljubezni je tista, ki je postavila na glavo vsakršno napoved in zna ponovno.

Tako dela tudi z nami: vsak dan nas kliče, da bi ponovno podožale zgodbo ljubezni z Njim, da bi se ponovno utemeljili v novosti, ki je jutro nas išče tam, kjer smo in nas vabi, »naj se dvignemo, naj ponovno na njegovo Besedo, naj gledamo kvišku in venujemo, da smo ustvarjeni ne za zemljo; za višave življenja, ne za nižave smrti«. Ko ga sprejemo povzpne nas višje, objamemo svojo lepšo prihodnost ne kot eno izmed možnosti, ampak kot stvarnost. Ko Jezusov klic usmerja življenje, se srce pomladi.

Bog preseneča. Vabi ne samo, da bi se pustili presenetiti, ampak da bi uresničevali presenetljive stvari. Gospod kliče in ko sreča učence s mrežami, jim predlaga nekaj nenavadnega: loviti ribe podnevi. Ponovno upanje s tem, da jih premakne in spet spodbudi, naj tvegajo, naj ne mislijo, da karkoli in predvsem kdorkoli izgubljen. - Bog preseneča, kadar kliče in odprto morje zgodovine ne bi vrgli le mrež, ampak same sebe ter bi življenje, na druge in tudi nase tako, kot On, ki »v grehu vidi otroka, ki ga je potrebno ponovno dvigniti; v smrti brate, ki jih je potrebno obuditi; v pooblaščenosti, ki jih je potrebno potolažiti.

Bog kliče, Bog preseneča, ker *Bog ljubi*. Njegov jezik je ljubezen. Petru in nam pravi, naj se uglasimo na isti jezik: »Ali me ljubiš?« Če sprejme povabilo in po dolgem času, ki ga je preživel z Jezusom, razume, da ljubiti pomeni prenehati biti v središču. Sedaj ne izhaja več iz sebe, ampak iz Jezusa: »Ti vse veš«. Prepozna, da je slaboten, razume, da ne more naprej le z lastnimi močmi. In zanese se na Gospoda, na moč njegove ljubezni, da ga ljubi. To je naša sreča, katere smo vsaki dan vredni.



Tvit papeža Frančiška

**Kršćanstvo, ki išče Gospoda med razbitinami pretek
zapira v grob navade, je krščanstvo brez velike noči
cristianesimo che cerca il Signore tra i relitti del pass
rinchiude nel sepolcro dell'abitudine è un cristianesim
Pasqua (29.4.2022)**

**Ne bojte se življenja! Bojte se smrti, smrti duše, zapr
Življenje je lepo. Moramo ga živeti in dajati drugim, deliti ga z
ne pa se zapirati sami vase (28. 4.).**

**Prosim, ne navadimo se na vojno. Vsi zavzeto prosimo
balkonov in na cestah! Odgovorni za narode, prisluhnite kriku lju
(26.4.).**

**Ko prinesemo mir ranjenemu telesu ali potrti duši, ko posve
časa poslušanju, spremljanju, tolaženju, se srečamo z Jezusom, ki
iz oči tistega, ki ga je življenje prizadelo, in nam ponavlja: Mir z
4.).**